

ООУР – Стоматолошки одсек Приштина
Клиника за Дечију и превентивну стоматологију

ПРОТЕТСКИ ПОСТРАУМАТСКИ ТРЕТМАН КОД ДЕЦЕ КАО ПРЕВЕНЦИЈА ОРОФАЦИЈАЛНОГ РАЗВОЈА

Реџепагић Савица, Ц. Реџепагић

У овом раду аутори су приказали случај 9 годишњака који се у саобраћајној несрећи изгубио 4 стална зуба у пределу фронта 21/12.

Класичном протетском интервенцијом израдом парцијалне протезе са додатком 2 зуба постигли смо потпуну рехабилитацију јер су задовољени естетски, фонетски и функционални моменат.

Динамичност живота, убрзана индустријализација, а поготову брзи развој саобраћаја доводе до великог пораста повреда, а поготову трауматске повреде главе и орофацијалног система. Према неким статистичким подацима повреде орофацијалног система јављају се и до 40% и имају тенденцију пораста. Проблем је у толико већи када се зна да су жртве ових повреда веома често деца, у фази најинтензивнијег раста и развоја целог организма и орофацијалног система.

Услед повреде нарушавају се многи физиолошки процеси: ницање зуба, услед губитка појединих зуба долази до успореног раста и развоја, максиле или мандибуле, што доводи до појаве микромаксиле или микромандибуле.^{1 2}

Нарушен је естетски, мастикаторни и фонетски моменат у периоду у којем је психички развој најинтензивнији. Код деце која су изгубила више предњих зуба, или имају изражене ортодонске неправилности могу да се очекују психичке реакције, негативан однос према сопственој личности, повученост у себе, избегавање јавних наступа што у крајњој линији доводи до једне асоцијалне личности.

Збрињавање повреда орофацијалног система у деце је комплексан проблем и захтева интердисциплинарни сарадњу.

У клиничком погледу после хируршког збрињавања пацијената чим опште стање болесника то допусти, мора да се укључе ледонтолог и ортодонт како би се избегле нежељене последице у виду поремећаја функције појединих органа и нарушавање естетског изгледа лица.

Тимски рад захтева доста времена, труда, стрпљење пацијената, и велико ангажовање лекара свих специјалности који учествују у рехабилитацију повређених.

Материјал и метод рада

Пацијент М.Ј. стар 9 година пре годину дана, (када је имао 8 година) имао је саобраћајни удес.

Приликом удеса централни и латерални секутићи $21/12$ су били толико излуксирани да је морало да се прибегне њиховој екстракцији и то у периоду када сагитални и трансверзални раст максиле је најинтензивнији. Родитељи нису добили савет да треба да се јаве педодонту за даљу рехабилитацију.

Мали пацијент имао је естетске и фонетске сметње због којих је почео да стиче комплексе, да избегава друштво, да избегава да говори у школи. Уједно имао је проблема и са кариозним зубима. То је навело родитеље да га доведу у Стоматолошкој ординацији.

Стање у устима било је забрињавајуће. Услед недостатка 4 зуба у пределу фронта максиле је заостала у свом расту, пацијент је имао принудни прогени загрижај. Простор у коме су били изгубљени зуби смањено се услед ницања $3/3$ и мезијалног померања бочних зуба и имао тенденцију још већег смањења тако да би дошла у питању протетска рехабилитација и до још већих ортодонтских неправилности.

Резултат и дискусија

После психичке припреме пацијента која је била неопходна јер је дете било трауматизирано и после поступне станације свих зуба³ приступили смо протетској рехабилитацији^{4,5} у смислу израде класичне парцијалне протезе са додатком два централна секутића, јер за латералног није било место, 2 обухватне кукице у пределу молара и са нагриним гребеном који је помогао да се коригује принудни прогени загрижај.

Сл. 1

Контроле у почетку су биле на 15 дана како би се ослобађао простор да $3/3$ несметано ничу.

После корекције прогеног загрижаја и ницања $3/3$ замењена је ова парцијална протеза са новом без нагриног гребена.

Пацијент је рехабилитован, мастикација и естетика задовољени су у потпуности, фонетски недостатци уклоњени, психички и физички развој детета нормализован.

Сл.2

Сл.3

Закључак

Санација максилофацијалне регије у деце захтева тимски рад, доста стрпљења и пажљиво планирање које се разликује од третмана одраслих.

Циљ овог збрињавања није само побољшање естетско-фонетског аспекта, нити реконструкција мастикације, него ова терапија која је привременог карактера служи обезбеђивању услова за касније дефинитивно протетско збрињавање одрасле особе и правилног психичког развоја пацијента.

POST-TRAUMA PROSTHODONTIC TRETMANET IN CHILDREN

Summary

The authors present a case of a 9 years old patient who has lost in an accident the four permanent maxillary incisors.

We maintained complete rehabilitation with partial prosthesis and achieved satisfactory esthetic, phonetic and functional results.

Литература

1. П. Стошић, Д. Јовановић: Могућност профилаксе трауматских повреда зуба у деце С.Г.С. 1966.
2. В. Лукић, П. Стошић: Развој и проблеми дечије стоматолошке протетике С.Н.С. 1969.
3. В. Гвозденовић, Симиновић: Губитак сталних секутића услед трауме и ортодонско лечење ових случајева С.Г.С. 1960.
4. В. Лукић, Д. Белојица, М. Вуловић: Парцијална протеза у школске деце С.Г.С. 1972.
5. В. Лукић: Најчешће протетске интервенције у деце З.Р.С.Н. Црна Гора 1970.